

Warszawa, dnia 30 lipca 2024 r.

DO.8361.86.2024

DECYZJA PO.197.GO.19.2024.KS

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c i pkt 12, art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 927 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy Marcie Majewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą:
MARTA MAJEWSKA F.H. "MARTEX"

- karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niespełnienia obowiązku informacyjnego określonego w art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi.

W toku kontroli, w należącym do przedsiębiorcy w sklepie spożywczym przy ul. Piłsudskiego 6A w Ostrołęce, przedsiębiorca sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co wymagane jest art. 42 ww. ustawy.

- karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niespełnienia obowiązku określonego w art. 40 a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi.

W toku kontroli, w ww. sklepie stwierdzono, że przedsiębiorca prowadzący ww. jednostkę handlu, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego – co jest wymagane art. 40a ust. 1 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

W dniach 18-24.04.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Ostrołęce przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy: Marty Majewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: MARTA MAJEWSKA F.H. "MARTEX".

W toku kontroli w sklepie spożywczym przy ul. Piłsudskiego 6A w Ostrołęce, przedsiębiorca sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co narusza art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Ponadto w toku kontroli w ww. sklepie stwierdzono, że przedsiębiorca prowadzący ww. jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego – co jest wymagane art. 40 a ust. 1 ww. ustawy.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

W myśl art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 8 pkt 15a ww. ustawy, przez torbę na zakupy z tworzywa sztucznego rozumie się torby na zakupy, z uchwytemi lub bez uchwyty, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów;

- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności;
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.

W myśl art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Z kolei ust. 2 ww. przepisu stanowi, że opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż kontrolowany przedsiębiorca: Marta Majewska prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: MARTA MAJEWSKA F.H. "MARTEX", poprzez nieprzekazanie użytkownikom produktów w opakowaniach wymaganych informacji nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy. Ponadto przedsiębiorca poprzez niepobieranie opłaty recyklingowej od nabywającego torby na zakupy z tworzywa sztucznego, które nie były wymagane ze względów higienicznych, ani oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, naruszył wymagania art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Natomiast zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 10c ww. ustawy, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 40a ust 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, karę pieniężną za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 ww. ustawy, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym 02.07.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kar pieniężnych z art. 56 ust. 1 pkt 10c i pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tego prawa.

Zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kary pieniężne, w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 tej ustawy wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

Na podstawie art. 189a § 1 kpa, w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy działu IVA Administracyjne kary pieniężne.

W myśl art. 189d kpa wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju
co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;

7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kar wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 189d kpa i zważył, co następuje:

- w odniesieniu do kary administracyjnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi:

Waga i okoliczności naruszenia prawa, potrzeba ochrony życia lub zdrowia, ochrona mienia w znacznych rozmiarach, ochrona ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca prowadził sprzedaż produktów w opakowaniach w sklepie spożywczo-przemysłowym przy ul. Piłsudskiego 6A w Ostrołęce, więc zgodnie z przepisami prawa był zobowiązany spełniać wymagania zawarte w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi. Przepis art. 42 ww. ustawy stanowi, iż w przypadku spełnienia przesłanek, tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów określonego rodzaju informacji. Brak ich przekazania ma bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Konsumenci pozbawieni zostali istotnych informacji dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, co może wpływać negatywnie na proces recyklingu opakowań oraz na proces zmniejszania ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Wagę naruszenia prawa należy uznać za najwyższą. Naruszenie prawa stwierdzono w dniu 18.04.2024 r. W toku kontroli naruszenie prawa zostało naprawione. Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu:

Nie stwierdzono wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę ww. obowiązku informacyjnego.

Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 17.10.2009 roku. Organ nie nałożył wcześniej kary administracyjnej na przedsiębiorcę z tytułu naruszenia przepisów o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa:

Naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązku informacyjnego przez przedsiębiorcę. Przedsiębiorca nie przekazywał użytkownikom produktów w opakowaniach informacji w zakresie przewidzianym w przepisach prawa (co najmniej) poprzez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Przedsiębiorca przyczynił się do powstania naruszenia. Stopień przyczynienia należy uznać za wysoki.

Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

W toku kontroli stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte.

Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Strona nie uzyskała korzyści oraz nie uniknęła straty z powodu niespełnienia ww. obowiązku informacyjnego.

Warunki osobiste strony:

Strona nie przekazała informacji o warunkach osobistych.

- w odniesieniu do kary administracyjnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowanymi:

Waga i okoliczności naruszenia prawa, potrzeba ochrony życia lub zdrowia, ochrona mienia w znacznych rozmiarach, ochrona ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

W toku kontroli, w sklepie spożywczym przy ul. Piłsudskiego 6A w Ostrołęce stwierdzono, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego – co jest wymagane art. 40a ust. 1 ww. ustawy. Brak pobrania opłaty recyklingowej ma bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Celem jej pobierania od nabywców jest trwałe zmniejszenie zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego a co za tym idzie ich negatywnego wpływu na środowisko, przy zachowaniu akceptowalnego społecznie poziomu stawki tej opłaty. Naruszenie prawa stwierdzono 18.04.2024 roku.

Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu:

Nie stwierdzono wcześniejszego naruszenia przez stronę ww. obowiązku.

Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 17.10.2009 r. Mazowiecki

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie nałożył uprzednio kary administracyjnej na przedsiębiorcę z tytułu naruszenia przepisów o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa:

Naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązku pobrania opłaty recyklingowej przez stronę od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Strona przez ww. działanie w bezpośredni sposób przyczyniła się do powstania naruszenia.

Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

Przedsiębiorca nie poinformowała o podjętych działaniach.

Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Strona nie uzyskała korzyści oraz nie uniknęła straty z powodu niespełnienia ww. obowiązku.

Warunki osobiste strony:

Strona nie przekazała informacji o warunkach osobistych.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego.

Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia

od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19).

W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Dodatkowo brak stosownych informacji oraz pobrania opłaty recyklingowej mógł mieć wpływ na niewłaściwe postępowanie związane ze szkodliwością dla środowiska.

Zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kary pieniężne, w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c-12 tej ustawy wynoszą od 500 zł do 20 000 zł.

Mając powyższe na uwadze, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy: Marcie Majewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: MARTA MAJEWSKA F.H. "MARTEX", z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 57 pkt 4 ww. ustawy w wysokości 500 zł.

Natomiast z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ww. ustawy, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 57 pkt 4 ww. ustawy w najniższej wysokości 500 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi kary pieniężne w łącznej kwocie 1000 zł stanowiące dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 58 ust. 5 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.). W myśl art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa należności stanowiące dochody budżetu państwa stanowią niepodatkowe należności budżetowe, które zgodnie z art. 3 pkt 3 tejże ustawy rozumie się jako podatki, do których stosuje się przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej,
ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (dane zanonimizowane)
2. Aa.